

Vergaderjaar 1992-1993

22 697

Wijziging van de Wet op de accijns in verband met de afschaffing van de fiscale grenzen

Nr. 7

NADER VOORLOPIG VERSLAG

Vastgesteld 16 november 1992

Na kennisneming van de memorie van antwoord en de nota van wijziging heeft de vaste Commissie voor Financiën¹ de behoefte om een nader voorlopig verslag uit te brengen over dit voorstel van wet.

1. Algemeen

De leden van de fracties van CDA, PvdA en VVD hadden met belangstelling kennisgenomen van de memorie van antwoord en de nota van wijziging, waarbij de structuur- en tariefriichtlijnen in het wetsvoorstel worden opgenomen. Zij konden instemmen met de hoofdlijnen van het nu voorliggende wetsvoorstel, maar hadden op onderdelen nog een aantal vragen.

2. De accijnsharmonisatie

De leden van de PvdA-fractie stelden met tevredenheid vast dat bij Tiende Protocol de artikelen over de geünificeerde wijnaccijns in het Benelux-verdrag tot unificatie van de accijnzen 1950 met ingang van 1 januari 1993 zullen vervallen. Kan de tekst van dit Tiende Protocol worden overgelegd? Kan ook nader worden ingegaan op de toekomst van het verdrag als zodanig en de nooit in werking getreden Benelux-accijnsovereenkomst? Aan dubbele internationale regelgeving, dus zowel in Benelux-verband als in EG-verband, bestaat naar het oordeel van deze leden geen behoefte.

3. Doelstellingen van het wetsvoorstel

De leden van de PvdA-fractie hadden met tevredenheid vastgesteld dat ook de regering van mening is dat een integrale herplaatsing in het Staatsblad, onder aanpassing van de nummering, gewenst is. Zij vroegen daarover dan ook een artikel op te nemen. Bij de behandeling van eerdere wetsvoorstellen hadden zij begrepen dat een dergelijk artikel niet uitsluit dat de minister van Justitie met deze plaatsing enige tijd wacht, bij voorbeeld op de nog in te voeren aanpassingen krachtens de bezemrichtlijn.

¹ Samenstelling:

Leden: Van Houwelingen (CDA), Schutte (GPV), De Korte (VVD), Tommel (D66), Linschoten (VVD), voorzitter, Paulis (CDA), Van Rey (VVD), Vermeend (PvdA), Brouwer (Groen Links), G. H. Terpstra (CDA), Melkert (PvdA), ondervoorzitter, Smits (CDA), Reitsma (CDA), Vreugdenhil (CDA), Vriens-Auerbach (CDA), Van Rijn-Vellekoop (PvdA), Van der Vaart (PvdA), G. de Jong (CDA), Ybema (D66), A. de Jong (PvdA), Kersten (PvdA), Van Heemst (PvdA), R. van Middelkoop (PvdA).

Plv. leden: Leers (CDA), Van Dis (SGP), Van Erp (VVD), Groenman (D66), Weisglas (VVD), Gerritse (CDA), Van Hoof (VVD), Schoots (PvdA), Rosenmöller (Groen Links), Hillen (CDA), Van Traa (PvdA), Wolters (CDA), Van de Camp (CDA), Vacature CDA, Van der Hoeven (CDA), Van Zijl (PvdA), Verspaget (PvdA), Van Iersel (CDA), Wolffensperger (D66), vacature PvdA, Van Otterloo (PvdA), Leerling (RPF), Van Nieuwenhoven (PvdA).

4. De horizontale richtlijn in hoofdlijnen

4.1 Inleidende opmerkingen

De leden van de PvdA-fractie constateerden dat een aanpassing van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne inmiddels toch nodig is gebleken, gelet op de nota van wijziging. Zij vonden dat bepaalde onderdelen van die aanpassing uit de horizontale richtlijn voortvloeien, dus zij begrepen niet waarom de regering meedeelt dat er geen consequenties zijn.

4.2 Particulieren en ondernemers

Met betrekking tot het over de grens meenemen van accijnsgoederen door particulieren merkt de regering op dat zij hier geen wezenlijke problemen verwacht, aldus de leden van de CDA-fractie. In voorkomende gevallen geldt immers de omgekeerde bewijslast en zal de particulier moeten aantonen dat hij bepaalde goederen uitsluitend invoert voor particulier gebruik. De regering gebruikt hierbij het voorbeeld van een particulier die zijn kofferbak vol heeft geladen met sigaretten uit een andere lidstaat.

Maar wie controleert die kofferbak nog na 1 januari 1993? Het is toch een fictie om te veronderstellen dat zulks nog op een zodanige wijze gebeurt dat hiervan enige afschrikkende dan wel preventieve werking uit gaat. En wat deze leden opmerkten met betrekking tot sigaretten geldt ipso facto ook voor drank en kan ook zeer wel gelden voor het op a-typische wijze vervoer van minerale oliën.

Gelet op het bovenstaande hadden de leden van de CDA-fractie er met instemming van kennis genomen dat ook de regering van oordeel is dat ongewenste effecten het beste voorkomen kunnen worden door de tariefverschillen zo veel mogelijk te beperken. Deze leden vroegen de regering dan ook heel nadrukkelijk om dit in het beleid tot uitdrukking te brengen.

De leden van de PvdA-fractie leidden uit de memorie van antwoord af dat het meebrengen van accijnsgoederen uit andere landen door particulieren vrijwel altijd binnen de termen van persoonlijk verbruik valt. Uiteindelijk is kennelijk doorslaggevend de beoordeling van de mate van vrijgevendheid van die particulier, en de fiscus zal deze karaktereigenschap toch moeilijk minder positief kunnen beoordelen dan de betrokkene.

De leden van de PvdA-fractie begrepen uit de memorie van antwoord dat het verschil tussen geregistreerde en niet-geregistreerde bedrijven wat rechten en plichten betreft pas op het niveau van de uitvoeringsregelingen tot uiting komt. Geregistreerde bedrijven krijgen een doelopende vergunning en niet-geregistreerde een vergunning per transactie. Zij zouden dit materiële verschil graag in de wettekst helderder tot uitdrukking zien gebracht, en vroegen de regering dit te overwegen.

De leden van de PvdA-fractie behielden hun twijfels ten aanzien van de selectieve verwerking van artikel 9 van de richtlijn wat betreft persoonlijk verbruik. Zij moesten afgaan op het oordeel van de regering dat de gekozen opzet zich goed verdraagt met de bedoeling van de richtlijn, aannemende dat dit ook wel getoetst zal zijn in het regelmatige overleg tussen Brussel en de lid-staten over de fiscale harmonisatie.

De leden van de PvdA-fractie waren met de regering van mening dat het te ver zou voeren om te voorzien in een regeling waarbij de ondernemer door raadpleging van het voorziene EG-register van accijnsgoederenplaatsen en aanverwante zaken, dan wel voorlopig het nationale bestand van vergunninghouders, ieder risico tijdens het vervoer van accijnsgoederen zou kunnen afwentelen op de fiscus.

onverkort geldt voor accijnsgoederen. Dat zou dan zeggen dat de uitzonderingsbepalingen over de drempelbedragen niet van toepassing zijn op accijnsgoederen. Kan worden toegelicht wat nu feitelijk geldt?

De leden van de PvdA-fractie vroegen wanneer de Kamer kan worden geïnformeerd over de wijze van implementatie in andere lidstaten van dit onderwerp. Kan in het bijzonder hun vraag in het voorlopig verslag worden beantwoord of andere landen ook een vergunning en de aanstelling van een fiscaal vertegenwoordiger zullen vereisen?

Ook nu weer stelt de regering niet op de hoogte te zijn van de wijze waarop de implementatie van EEG-richtlijnen in andere lidstaten zal geschieden, aldus de leden van de VVD-fractie. In dit geval gaat het om de invoering van de figuur van de fiscaal vertegenwoordiger op het terrein van de accijnzen bij verkopen op afstand.

Deze leden kregen graag een overzicht van de stand van zaken in andere lidstaten op dit laatste punt. Vindt de regering niet ook, dat nu de totstandkoming van één Europese markt gepaard gaat met nog zoveel verschillen in de praktische uitwerking in de diverse lidstaten, zij er alles aan zou moeten doen om in ieder geval voor de ondernemers duidelijk te maken met welke verschillen ze toch nog rekening moeten houden. Kan de regering op dit terrein een extra inspanning doen?

4.10 Vrijstelling

Wat de vrijstellingen in het luchtverkeer betreft verwijst de regering naar het Verdrag van Chicago. De leden van de CDA-fractie waren hier wat het internationale-niet intracommunautaire luchtverkeer betreft natuurlijk van op de hoogte, maar hun vraag spitste zich meer toe op het intracommunautaire luchtverkeer. Zou het niet mogelijk zijn, zo vroegen deze leden om, indien de politieke en juridische wil er is – zonder in strijd te komen met het Verdrag van Chicago –, tot een specifiek EG-regime te komen van het intracommunautaire luchtverkeer? Zulks naar analogie van de rode en groene diesel in de agrarische sector, respectievelijk het wegverkeer?

De leden van de PvdA-fractie betreurden zeer dat de vrijstelling voor de luchtvaart nu ook wordt uitgebreid tot de binnenlandse luchtvaart. Dit leek deze leden toch in strijd met het streven van de Nederlandse regering om een accijns op kerosine mondiaal te regelen. Waarom is er niet voor gekozen om accijns op kerosine te heffen op alle intracommunautaire vluchten? Heeft de regering dat getracht te bevorderen? Heeft de regering tenminste getracht om deze uitbreiding van de vrijstelling te binden aan een EG-afpraak om in mondiaal verband een accijns op kerosine te bepleiten? De budgettaire derving blijkt bovendien wat minder beperkt dan de memorie van toelichting suggereerde; blijkens de toelichting bij de nota van wijziging gaat het om 10 miljoen.

De leden van de PvdA-fractie vroegen om in te gaan op de handhavings- en controleproblemen die nu ontstaan doordat alleen plezierluchtvaart belast blijft. Hoe verloopt de bevoorrading van luchtvaartuigen met kerosine in de praktijk voor enerzijds de vrijgestelde luchtvaart en anderzijds de wel belaste plezierluchtvaart? Hoeveel brengt de nog resterende belasting van de plezierluchtvaart, respectievelijk de pleziervaart over water, op?

4.11 Tax-free verkopen

Uit de pers hadden de leden van de PvdA-fractie begrepen dat inmiddels vorderingen zijn gemaakt met de regelingen rondom de btw. Deze worden kennelijk zeer gedetailleerd, omdat bij voorbeeld een

maximumbedrag per aankoop per reiziger wordt bepaald, naar zij begrepen van 125 gulden. De controle zou aan de hand van apart gekleurde tickets voor intra-communautaire vluchten geschieden. Kan dit stelsel nader worden besproken? Deze regeling rondom de btw had hun zorgen over een te gedetailleerde en bewerkelijke opzet van de richtlijnen voor de accijnzen bepaald niet weggenomen. Wat is hier nu de stand van zaken? Zij herhaalden hun verzoek tot weergave van de algemene maatregel van bestuur en eventuele ministeriële regeling krachtens artikel II.

6. Budgettaire en personele aspecten

De leden van de PvdA-fractie waren de regering erkentelijk voor het in de bijlagen verstrekte overzicht van de accijnstarieven in de andere lidstaten per 1 januari 1992. Veel inzicht in de te verwachten verschillen biedt dit evenwel niet, omdat daarin de vereiste aanpassingen ingevolge de harmonisatierichtlijnen niet zijn verwerkt. Zij verzochten de regering om dezelfde informatie te geven per 1 januari 1993, waar mogelijk op basis van de feitelijke en bekende voornemens van de andere lidstaten, en waar nodig door tenminste een aanpassing te veronderstellen aan de minima van de richtlijn. Zij vroegen om in dezelfde tabellen de op vergelijkbare voet berekende communautaire minima in een regel op te nemen.

Uit de gepresenteerde overzichten per 1 januari 1992 blijkt dat Nederland voor rooktabak relatief lage accijnzen heeft. Slechts een enkel land, veelal het Verenigd Koninkrijk en Ierland, kent een lager accijnsdruk. Voor sigaretten is de accijnsdruk meer evenwichtig. Op het gebied van alcohol zijn de verschillen echter enorm, zowel naar boven als beneden in vergelijking met Nederland. Het naar Nederland meenemen van alcoholhoudende produkten door particulieren zal in een groot aantal gevallen dus aantrekkelijk zijn, omdat de harmonisatie soms op een zeer laag minimum niveau plaatsvindt (soms zelfs op nul). Waarop dus de stelling is gebaseerd in de memorie van antwoord dat het wel zal meevallen met de grenseffecten, ontging deze leden. Dat de accijnsverschillen met de buurlanden gering zouden zijn, is ook niet juist; de bieren wijnaccijns in Duitsland ligt volgens de overzichten aanzienlijk onder die van Nederland. Van evengroot belang is dat de EG-landen die veel toeristisch verkeer uit Nederland ontvangen, vaak ook zeer lage accijnzen op dergelijke produkten hebben. Zij herhaalden dus hun vraag uit het voorlopig verslag om een berekening. Het ontging deze leden waarom die niet feitelijk is beantwoord.

De leden van de PvdA-fractie vroegen om een nadere toelichting op de mededeling in de memorie van antwoord dat het bekend is dat in het bijzonder de handel in minerale oliën een nultarief wenst, ook bij binnenlandse transacties, gezien de grote financiële gevolgen van voorfinanciering. Tot welke conclusie heeft de aangekondigde bezinning inmiddels geleid? Is de wens van deze handel te verenigen met de afschaffing van de fiscale grenzen, en is deze desgewenst op grond van uitvoeringsmaatregelen te realiseren? Vooralsnog ontging het deze leden waarom aan deze wens tegemoet zou moeten worden gekomen.

De leden van de PvdA-fractie verwezen wat betreft de statistiekverplichtingen naar de eerder genoemde brief van de RCO, van 11 november 1992, waarin wordt gerefereerd aan een voorstel voor een verordening inzake statistiek doorvoer en entrepot. Hoe staat het met die verordening, en zal deze inderdaad zoals de RCO stelt, leiden tot een administratieve lastenverzwaring?

De leden van de VVD-fractie merkten op dat de memorie van antwoord veel onduidelijkheden heeft weggenomen. Maar zij vroegen aandacht

voor de administratieve lastenverzwaring van de regeling voor het bedrijfsleven. Kan de regering toezeggen dat hierop wordt gelet bij de evaluatie van de regeling na invoering?

Kan de regering ook reageren op de eerdergenoemde brief van de RCO van 11 november 1992?

7. Nota van wijziging

De leden van de CDA-fractie hadden met instemming kennisgenomen van de nota van wijziging met toelichting en documenten.

De leden van de PvdA-fractie konden in beginsel instemmen met de nota van wijziging. Waar deze voortvloeit uit dwingende EG-regelingen konden zij ook moeilijk anders. Zij vroegen echter om een expliciete bespreking van alle bepalingen van de richtlijnen van enige betekenis die een nationale keuze, invulling of afwijking toelaten, en een motivering van de gemaakte keuze voorzover dit niet in de toelichting op de nota is uitgewerkt.

De leden van de PvdA-fractie stelden vast dat de begripsbepalingen over accijnsgoederen in de Wet op de accijns nu geheel worden gebaseerd op de GN-codes van de gecombineerde nomenclatuur. Zij vroegen daarom allereerste om de nomenclatuur, in de Nederlandse taal, bij de nadere memorie van antwoord te voegen, voor zover relevant voor dit wetsvoorstel, dus in elk geval een volledig overzicht van die hoofdgroepen waarbinnen GN-codes voor dit wetsvoorstel worden geselecteerd. Ook verzochten zij een uiteenzetting over de systematiek van die nomenclatuur; kennelijk kenmerkt zich deze door een verdeling en onderverdeling op vele niveaus qua aantal «digits». Voor zover zij wel eens kennis hadden gemaakt met de gecombineerde nomenclatuur, was hun bijgebleven dat de definities per GN-code betrekkelijk vaag zijn. Welke procedures en nadere uitvoeringsregelingen bestaan er om zonodig de omschrijvingen te concretiseren?

De leden van de PvdA-fractie merkten over de GN-codes als basis van het wetsvoorstel in het verlengde van het advies van de Raad van State op dat het voor de medewetgever en de burger vrijwel onmogelijk wordt om de nationale wettekst te begrijpen. De mededeling bij voorbeeld dat onder bier wordt verstaan «elk produkt van GN-code 2203, biedt minder begrip en houvast dan het huidige «drank verkregen door alcoholische gisting van een aftreksel dat is vervaardigd van zetmeelhoudende en suikerhoudende grondstoffen en hop, hopextracten of vergelijkbare aromatische stoffen». Kan per accijnsgoed worden aangegeven of de thans te vervallen nationale omschrijving aan de hand van dergelijke kwalitatieve kenmerken in formele zin ten grondslag liggen aan de gecombineerde nomenclatuur en welke verschillen er eventueel zijn? Of draait de nomenclatuur uiteindelijk puur op het spraakgebruik, zodat GN-code 2203 bij voorbeeld niet beter gedefinieerd wordt in formele zin dan «bier»? Zij merkten voorts op dat de medewetgever nauwelijks in staat is het wetsvoorstel te beoordelen, waar bij voorbeeld in de omschrijving van minerale oliën ruim dertig codes figureren; bovendien zal een beschrijving snel gemaakt zijn. Wie zal tijdig ontdekken of nu in de wet als minerale olie moet worden aangewezen GN-code 2902 11 00, en niet de door een typefout geïntroduceerde code 2902 11 10. Zij vroegen of het werkelijk noodzakelijk is de huidige kwalitatieve omschrijvingen uit de wettekst te verwijderen; kunnen deze niet naast de GN-codes worden gehandhaafd? Is het mogelijk om aan de wet een bijlage toe te voegen, waarin de gehanteerde codes worden omschreven, met de bevoegdheid om bij ministeriële regeling deze bijlage aan te passen aan de ontwikkeling van de gecombineerde nomenclatuur?

De leden van de PvdA-fractie vroegen naar de materiële consequenties

van de aangescherpte voorwaarden voor de regeling kleine brouwerijen, in het bijzonder de voorwaarde dat deze juridisch, economisch en fysiek los moeten staan van andere brouwerijen, en ook niet onder licentie bier mogen maken. Zij vroegen hoeveel kleine brouwerijen in Nederland thans voor welke hoeveelheden bier van de huidige, soepelere nationale regeling profiteren en welke vermindering van die aantallen en hoeveelheden zal optreden door de nieuwe voorwaarden. Heeft dit ook budgettaire gevolgen?

De leden van de PvdA-fractie konden op hoofdlijnen instemmen met de voorstellen voor de nieuwe tarieven voor wijn en tussenprodukten. Zij vroegen wel waarom het feit dat wijn mousserend is, tot een hoger tarief moet leiden. Historisch is dat zo, maar waarom eigenlijk? Kunnen de accijnsdrukken in percenten van de verkoopprijzen van de te onderscheiden alcoholica (bier, wijn, vruchtenwijn, tussenprodukten, overig) waarvoor een eigen tarief geldt en qua verkoopprijs belangrijk verschillen, worden gegeven?

De leden van de PvdA-fractie vonden het eigenlijk ongewenst dat de tarieven voor druivenwijn met een alcoholgehalte beneden de 8,5% bijna worden gehalveerd. Dit mag op basis van het huidige marktaanbod geen materiële consequenties hebben, maar dat aanbod kan uiteraard veranderen nu het voor het eerst wat accijnstarief betreft voordelig wordt om dergelijke wijnen ook in Nederland af te zetten. Kan worden ingegaan op de mate waarin dergelijke wijnen in de andere landen worden genuttigd?

De leden van de PvdA-fractie begrepen dat 1,2% alcohol nu veelal de nieuwe grens wordt die bepaalt of de alcoholaccijns, dan wel de verbruiksbelasting van frisdranken van toepassing is. Thans ligt deze grens op 0,5%. Waarom is voor deze verhoging gekozen, en welke materiële consequenties kan dit hebben? Zijn er dranken die in het gebied van 0,5% tot 1,2% vallen, en zo ja, welke? Voor bier wordt echter kennelijk vastgehouden aan 0,5% als grens; waarom deze anomalie?

De leden van de PvdA-fractie vroegen een nadere toelichting op de geboden mogelijkheid tot het heffen van een minimumaccijns op sigaretten en shag. Welke niveaus zijn toegelaten en welke materiële consequenties zou het stellen van dergelijk minima hebben?

Deze leden vroegen waarom de EG-wetgever voor de bepaling van het volume van alcoholica geen rekening wilde houden met de temperatuur, zoals de nationale wet thans wel doet? Heeft dit enige feitelijke consequentie?

De leden van de PvdA-fractie merkten op dat de huidige omschrijving van wijn mede de dranken bereid uit natuurlijke honing omvat? Blijven deze formeel belast met de nieuwe definities?

8. ARTIKELEN

Algemeen

De leden van de PvdA-fractie waren er via de memorie van antwoord op wetsvoorstel 22 843 achter gekomen dat in artikel 89 van de Wet op accijns een «bij of krachtens a.m.v.b.»-formule aan hun aandacht was ontsnapt bij de behandeling van de Wet op de accijns. zij drongen er op aan deze formule alsnog te verwijderen. Welke uitvoeringsregelingen zijn inmiddels op dit artikel gebaseerd?

Deel B (Artikel 1)

Onderdeel A

De leden van de PvdA-fractie vonden met de regering dat de benaming «tussenprodukten» even weinig beschrijvend is als de te vervangen

aanduiding «intermediaire produkten». Is er iets op tegen, zo vroegen zij, om consequent te spreken over alcoholhoudende tussenprodukten?

Onderdeel B

De leden van de PvdA-fractie begrepen dat de GN-code in de tijd wordt gefixeerd, namelijk zoals gedefinieerd op 31 december 1992. Latere aanpassingen hebben dus geen automatisch gevolg voor de accijnsheffing. In dat geval is er ook geen verlies aan flexibiliteit indien deze nomenclatuur voor de relevante codes als bijlage aan de wet wordt toegevoegd. Zagen zij dat juist? Kan een prototype van een dergelijke bijlage worden opgenomen in de nadere memorie van antwoord?

De leden van de PvdA-fractie vroegen naar de inhoud van de bij algemene maatregel van bestuur te bepalen voorwaarden voor de vrijstelling voor minerale oliën die als brandstof worden gebruikt voor het vervaardigen van minerale oliën in een accijnsgoederenplaats.

Onderdeel C

De leden van de PvdA-fractie vroegen of het niet gewenst is ook voor geregistreerde en niet-geregistreerde bedrijven in de vergunning desgewenst tot uitdrukking te brengen dat deze slechts geldt voor in die vergunning genoemde soorten accijnsgoederen. Nu postuleert de wet uitdrukkelijk dat een dergelijke bij de vergunning aan te brengen beperking voor accijnsgoederenplaatsen mogelijk is, maar zwijgt over deze kwestie voor de andere gevallen. De regering gaat in de memorie van antwoord helaas wat voorbij aan deze al in het voorlopig verslag gestelde vraag, die wellicht verkeerd is opgevat. Laat de richtlijn een dergelijke beperking toe, zo vroegen zij opnieuw.

Onderdeel D

Artikel 2d

De leden van de PvdA-fractie moesten de regering nageven dat «atypisch» inderdaad voorkomt in Van Dale's Groot Woordenboek der Nederlandse Taal. De samenstellers van Van Dale's Hedendaags Nederlands, dat zij normaal gesproken raadpleegden voor kwesties als deze, vonden het woord echter kennelijk te atypisch om het op te nemen. Ook de groene woordenlijst van de Nederlandse taal vermeldt het niet. Dat Van Dale's Groot woordenboek als omschrijving van atypisch slechts «onregelmatig» geeft, welk synoniem de regering juist niet wil hanteren, geeft bovendien toch wel te denken. Zij hielden een voorkeur voor «ongebruikelijk» of «ongewoon» en zij hadden een reactie op die suggestie gemist. Zij waren graag bereid deze taalkundige kwestie bij amendement aan de Kamer voor te leggen.

Onderdeel FD (artikel 8 van de Wet op de accijns)

Waarom wordt voor deze enkele bepaling een heel artikel ingeruimd, zo vroegen de leden van de PvdA-fractie?

Onderdeel FE (artikel 8 van de Wet op de accijns)

De leden van de PvdA-fractie vroegen of het geen groot gemis is dat de bepaling wordt geschrapt dat niet als wijn wordt beschouwd de drank die door bewerking het karakter van de wijn heeft verloren.

Zij vroegen voorts waarom in het eerste lid van artikel 8a in onderdeel b de eis van «zonder enige verrijking» is opgenomen, waar onderdeel a dat niet doet. Waarom gaat het hier?

Onderdeel FF (artikel 9 van de Wet op de accijns)

De leden van de PvdA-fractie vroegen waarom de moderne eenheid «kPa» moet worden vervangen door de eenheid «bar».

Onderdeel G (artikel 12 van de Wet op de accijns)

De leden van de PvdA-fractie vroegen of artikel 13 wel ongewijzigd kan blijven, waar dit nog verwijst naar de temperatuur en bovendien het tarief differentieert naar procenten alcohol. Blijft dit voor deze groep alcoholica wel geoorloofd? Waarom is er dit verschil met wijn en aanverwante zaken? Zou ook hier een vast tarief per hectoliter EG-rechtelijk geoorloofd zijn, en zo ja, waarom is daarvoor niet gekozen?

Onderdeel GB (artikel 25 van de Wet op de accijns)

De leden van de PvdA-fractie vroegen naar de positie van de zogenaamde restgassen die in de verbruiksbelasting op milieugrondslag zo'n grote rol spelen binnen dit systeem. Wat dient hier onder aardgas te worden volstaan, zo vroegen zij.

Uit de in het algemeen reeds gevraagde informatie over de GN-codes hoopten zij alsnog dit artikel te kunnen begrijpen. In dit artikel zou ook denkbaar zijn de vele codes te laten volgen door een korte aanduiding in woorden tussen haakjes.

Onderdeel GC (artikel 26 van de Wet op de accijns)

De leden van de PvdA-fractie vroegen wat nu precies uit de opsomming in artikel 25 niet terugkeert in artikel 26, zodat artikel 28, en niet 27 in de tariefstelling voorziet.

Onderdeel GD (artikel 27 van de Wet op de accijns)

De leden van de PvdA-fractie vroegen of dit onderdeel nog aanpassing behoeft aan de voorstellen tot verhoging van de dieselaccijns in wetsvoorstel 22 873 (Belastingplan 1993).

Onderdeel I (artikel 38 van de Wet op de accijns)

De leden van de PvdA-fractie vroegen of de verwijzing naar het volume dat op de verpakking is vermeld, niet tot misbruik aanleiding kan geven. Hoe ziet het Hoeveelheidsaanduidingenbesluit van de Warenwet op hoofdlijnen er uit, wat is het zogenaamde «e» teken en welke strafbepalingen gelden ingeval een overtreding wordt geconstateerd? De huidige wettekst vonden zij beter.

Onderdeel R (artikel 64 van de Wet op de accijns)

De leden van de PvdA-fractie vroegen waarom de vrijstelling van lichte oliën die kennelijk niet zijn bestemd om te worden gebruikt als brandstof, nu tot alle minerale oliën wordt verbreed. Heeft dit betekenis in de praktijk?

Onderdeel RA (artikel 65 van de Wet op de accijns)

De leden van de PvdA-fractie vroegen of de verwijzing naar overheidsinstanties zo gelezen moet worden dat vervoer ten behoeve van overheidsinstanties altijd is belast, of dat juist het omgekeerde geldt.

Onderdeel S (artikel 66a van de Wet op accijns)

De leden van de PvdA-fractie vroegen waarom de richtlijndefinitie van een intracommunautaire vlucht of overtocht niet in de wet is verwerkt; thans komt daarin niet tot uiting dat de plaats van aankomst werkelijk in een andere lidstaat moet zijn gelegen.

Deel C (Artikel 1a)

De leden van de PvdA-fractie hadden de nodige moeite met deze, zoals de regering ook stelt, zeer ongebruikelijke bepaling. Zij hoopten dat deze alsnog kan worden geschrapt door voldoende voortgang in Brussel. Zo zij al gehandhaafd moet worden, dan zouden zij haar in elk geval aan een tijdslimiet willen binden, in die zin dat deze bevoegdheid tot uiterlijk 1 april 1993 kan worden toegepast. Zij begrepen uit het nader rapport dat het in beginsel gaat om verwerking van EG-bepalingen vóór 1 januari 1993, maar de wettekst is ruimer en zij namen aan dat ook na 1 januari 1993 nog EG-richtlijnen tot stand kunnen komen die binnen artikel 1a zouden vallen.

De omzetting op basis van het advies van de Raad van State van een ministeriële regeling in een algemene maatregel van bestuur vonden zij gelet het doel van de bepaling geen verbetering. Met een algemene maatregel van bestuur wordt het risico van niet-tijdige implementatie immers weer vergroot. Een horizonbepaling vonden zij beter alternatief.

De leden van de PvdA-fractie vroegen om de «bezemrichtlijn» te overleggen zoals die thans in ontwerp of definitie luidt.

Deel D (artikel II)

De leden van de PvdA-fractie hadden in het voorlopig verslag niet betoogd dat artikel 40, derde lid onvoldoende basis biedt voor de aanwijzing van belastingvrije winkels als accijnsgoederenplaatsen. Zij hadden slechts betoogd deze bepaling, geschreven voor zeer specifieke gevallen, niet te willen gebruiken voor deze vrij algemene regeling rond havens en luchthavens. Dit standpunt handhaafden zij en zij vroegen de regering haar reactie te heroverwegen.

Deel F (Artikel IVb)

De leden van de PvdA-fractie vroegen waarom de artikelen 61f en 61g kunnen vervallen. Voorts vroegen zij of onderdeel H.1 wel correct is geformuleerd; aan hem afgeleverde LPG wordt vervangen door aan hem afgeleverde, niet als (...) aangemerkte?

In onderdeel J.1 vroegen zij naar de betekenis van de uitzondering op artikel 2, vierde lid van de Wet op de accijns.

De voorzitter van de commissie,
Linschoten

De griffier van de commissie,
De Gier